

YARGITAY
22. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2013/30869
Karar No. 2013/23131
Tarihi: 01.11.2013

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/18-21

- ***İŞİN YÜRÜTÜMÜNÜN AKSAMASI***
- ***GEÇERLİ FESİH***

ÖZETİ Dosya içeriğine göre, davacının davalı işyerinde otobüs şoförü olarak çalıştığı, iş sözleşmesinin ahlak ve iyiniyet kurallarına uymayan davranışlarıyla yolcuların mağduriyetine sebep olması, sık sık rapor alarak işyerine gelmemesi ve performansının düşük olması sebebiyle feshedildiği anlaşılmaktadır.

Somut olayda, davacının sürücü olarak görev yaptığı süre içerisinde rapor almak suretiyle işin yürütümünü aksatmış olduğu günlerin yanında, dosyaya ibraz edilen delillere göre, çok miktarda müşteri şikayeti sebebiyle almış olduğu disiplin cezaları da değerlendirildiğinde, işin yürütümünü bozduğu, iş yerinde olumsuzluklara yol açtığından, objektif iyiniyet kurallarına göre işveren iş ilişkisinin devamının beklenemeyeceği, bu durumda işverenin işçinin iş sözleşmesini geçerli sebeple feshettiği kabul edilerek davacının işe iade talebinin reddine karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile kabulüne karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir

DAVA : Davacı, feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini istemiştir.
Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi D. Akarçay tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilinin davalıya bağlı Bugsaş A.Ş.'de otobüs şoförü olarak 13.09.2006 tarihinde işe başladığını ve iş sözleşmesinin 06.03.2012 tarihinde feshedildiğini ancak, feshin geçerli sebebe dayanmadığını, EGO Genel Müdürlüğünün muvazaalı olarak kendi kadrolu elemanı olan müvekkilini hizmet alımı yapmak suretiyle Bugsaş A.Ş.'nin işçisi olarak gösterdiğini ileri sürerek feshin geçersizliğine ve Ego Genel Müdürlüğü bünyesinde kadrolu personel statüsünde işe iadesine karar verilmesini, işe başlatılmama halinde ödenmesi gereken tazminat ile boşa geçen süre ücretinin belirlenmesini istemiştir.

Davalı vekili, davacı ile müvekkili arasında iş sözleşmesi bulunmayıp, davacının dava dışı Başkent Ulaşım ve Doğalgaz Hizmetleri A.Ş. (BUGSAŞ)'nin işçisi olduğunu, müvekkili ile bu şirket arasında asıl işveren-alt işveren ilişkisinin de bulunmadığını, ihaleler sonucunda personel hizmet alımı sözleşmelerinin bu şirket ile imzalandığını müvekkilinin ihale makamı olup, kendisine husumet yöneltilemeyeceğini, ayrıca dava dışı şirket tarafından davacıya fesih sırasında tüm kanuni haklarının ödendiğini savunarak, davanın reddini istemiştir.

İhbar olunan BUGSAŞ vekili, davalı ile aralarında asıl işveren-alt işveren ilişkisinin bulunmadığını, davacının hizmet alım sözleşmesi kapsamında EGO Genel Müdürlüğü Otobüs Daire Başkanlığı bünyesindeki araçlarda şoför olarak çalıştırılmak üzere işe alındığını ve ahlak ve iyi niyet kurallarına uymayan davranışlarıyla yolcuların mağduriyetine sebep olduğunu, sık sık rapor alarak işin aksamasına yol açtığını, bu sebeple yeterli verim alınamayan davacının iş sözleşmesinin 06.03.2012 tarihinde feshedildiğini, tüm kanuni haklarının da ödendiğini savunmuştur.

Mahkemece iddia, savunma, toplanan deliller ve tüm dosya kapsamına göre, davacının sözleşmesinin davacının verimsizliği ve 01.06.2010 tarihli hizmet alım sözleşmesinin 16.1.11 maddesine istinaden feshedildiği, işverenin davacının sözleşmesini geçerli sebebe dayanmak sureti ile feshettiğini ispat edemediği, davacının verimsizliği ileri sürülmesine rağmen buna ilişkin somut belgelerin dosyada

bulunmadığı ayrıca davacının savunmasının alınmadığı, davacının verimsizliğinin bulunması halinde bile bunun giderilmesi yolunda çeşitli eğitimler, seminerler düzenlenmek sureti ile verimsizliğin ortadan kaldırılması yönünde davalı işverenin herhangi bir çaba sarfetmediği, netice itibari ile feshin son çare olduğu ilkesine riayet edilmediği, işveren tarafından gerçekleştirilen feshin geçersiz feshe dayandığı gerekçesiyle davanın kabulüne ve feshin geçersizliği ile davacının işe iadesine karar verilmiştir.

Hüküm, davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Taraflar arasında iş sözleşmesinin feshinin geçerli sebebe dayanıp dayanmadığı uyuşmazlık konusu olup, normatif dayanak 4857 sayılı İş Kanunu'nun 18 ve devamı maddeleridir.

4857 sayılı Kanun'un 18. maddesine göre otuz veya daha fazla işçi çalıştıran işyerlerinde en az altı aylık kıdemi olan işçinin belirsiz süreli iş sözleşmesini fesheden işveren, işçinin yeterliliğinden veya davranışlarından ya da işletmenin, işyerinin veya işin gereklerinden kaynaklanan geçerli bir sebebe dayanmak zorundadır.

Dosya içeriğine göre, davacının davalı işyerinde otobüs şoförü olarak çalıştığı, iş sözleşmesinin ahlak ve iyiniyet kurallarına uymayan davranışlarıyla yolcuların mağduriyetine sebep olması, sık sık rapor alarak işyerine gelmemesi ve performansının düşük olması sebebiyle feshedildiği anlaşılmaktadır.

Somut olayda, davacının sürücü olarak görev yaptığı süre içerisinde rapor almak suretiyle işin yürütümünü aksatmış olduğu günlerin yanında, dosyaya ibraz edilen delillere göre, çok miktarda müşteri şikayeti sebebiyle almış olduğu disiplin cezaları da değerlendirildiğinde, işin yürütümünü bozduğu, iş yerinde olumsuzluklara yol açtığından, objektif iyiniyet kurallarına göre işverenden iş ilişkisinin devamının beklenemeyeceği, bu durumda işverenin işçinin iş sözleşmesini geçerli sebeple feshettiği kabul edilerek davacının işe iade talebinin reddine karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile kabulüne karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

Belirtilen sebeplerle 4857 sayılı Kanun'un 20. maddesinin 3. fıkrası uyarınca hükmün bozulmak suretiyle ortadan kaldırılması ve aşağıdaki gibi karar verilmesi gerekmektedir.

HÜKÜM: Yukarıda belirtilen sebeplerle;

1-Mahkemenin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararının BOZULARAK ORTADAN KALDIRILMASINA,

2-Davanın REDDİNE,

3-Harç peşin alındığından yeniden alınmasına yer olmadığına,

4-Davacının yapmış olduğu yargılama giderinin üzerinde bırakılmasına, davalının yaptığı 780,00 TL yargılama giderinin davacıdan tahsili ile davalıya ödenmesine,

5-Karar tarihinde yürürlükte bulunan tarifeyle göre 1.320,00 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

6-Peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, kesin olarak 01.11.2013 tarihinde oybirliği ile karar verildi.